

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Straffrättsenheten
103 33 Stockholm**Yttrande över Ds 2015:49, Översyn av straffbestämmelsen om kontakt med barn i sexuellt syfte**

(Ju2015/07891/L5)

Riksdagens ombudsmän (JO) har beretts tillfälle att lämna synpunkter på ovan nämnd departementspromemoria.

I EU:s direktiv om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt i Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp uppställs krav på kriminalisering av vuxnas kontaktsökande med barn i sexuella syften. Straffbestämmelsen i 6 kap. 10 a § brottsbalken svarar mot dessa åtaganden.

I utredarens direktiv framhålls att rekvisitet att träffa en överenskommelse med barnet om ett sammanträffande och kravet på en efterföljande åtgärd gör att tillämpningsområdet för bestämmelsen är mycket snävt. Utredaren har undersökt om bestämmelsen kan ändras för att vidga dess tillämpningsområde och kommit fram till att det med hänsyn till de krav på rättssäkerhet och effektivitet som måste ställas för en utvidgad kriminalisering inte finns tillräckligt starka skäl för att utvidga straffansvaret (s. 99). Jag delar den bedömningen.

Jag tillstyrker att maximistraffet för kontakt med barn i sexuellt syfte höjs från fängelse i ett år till fängelse i två år.

Jag anser inte att det finns skäl att ändra brottsbeteckningen.

I direktiven sägs att den omständigheten att ett barn i efterhand har uppgett sig inte ha haft för avsikt att komma till ett avtalat möte i vissa fall – mot bakgrund av en skrivning om gemensam viljeinriktning i prop. 2008/09:149 – har tillmätts betydelse för tillämpningen av straffbestämmelsen. Det är alltså fråga om tolkningen av rekvisitet ”träffar en överenskommelse med barnet om ett sammanträffande”. Utredaren konstaterar att det i praxis har förekommit att åtal har ogillats i ett par fall med hänvisning till att barnet vid överenskommelsen inte har haft för avsikt att komma till det avtalade mötet. Utan att föreslå någon ändring i

det aktuella rekvisitet gör utredaren på s. 117 uttalanden om tolkningen av rekvisitet för att åstadkomma en ändring av tillämpningen. Om lagstiftaren önskar en ändrad tillämpning av en lag bör det emellertid ske genom att själva lagtexten ändras och inte genom motivuttalanden.

Lars Lindström

Carina Sjögren

byråchef